



Casa Maspons i Camarasa

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer del Príncep de Viana 5 - 7, 08400-GRANOLLERS
Emplaçament: A la zona d'eixampla de Granollers

Coordenades:

Latitud: 41.60601
Longitud: 2.2872
UTM Est (X): 440605
UTM Nord (Y): 4606279

Classificació

Número de fitxa: 08096-70
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Historicista
Segle: XIX
Any: 1851
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: PEPHA nou, Núm. R-093
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 15302DG4006E
Autor de la fitxa: ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dl., 01/10/2001 - 02:00

Descripció

Edifici que consta de varis cossos. El central, que és el més gran i de factura més antiga i dos laterals, un a l'oest que fa cantonada amb el carrer de Barcelona i l'altre, més modern, a la cantonada amb el carrer de Guayaquil. El cos central està format per planta baixa i dues plantes pis amb coberta de teula àrab a doble vessant, flanquejat per sengles arcs decoratius a l'alçada de la primera planta, sense trasera. La façana està composta en cinc

eixos, al centre dels quals destaca la porta principal d'arc de punt rodó, a sobre de la qual es pot llegir "Jaume Maspons", (segueix una creu llatina) "en Jene de 1851". A la part que dona al pati hi ha una galeria porxada adintellada. Al costat del carrer Barcelona/Príncep de Viana es troba un altre cos, de planta baixa i pis, de caire molt popular i amb un guardacantons que protegia l'edifici de les rodes dels carros que el feien malbé. A l'altre cantó de la casa, on hi havia els jardins existeix un altre cos de la casa, de planta baixa on es troba la inscripció de "Villa Margarita" on va viure el Sr. Maspons quan va tornar de Guayaquil.

Observacions:

Protegida al PEPHA del 1985 i proposta de protecció al nou PEPHA Fitxa. Núm. R-093, encara que resta sense protecció el cos de l'edifici de la cantonada amb el carrer de Barcelona.

Història

Casa vuitcentista (BAULIES, 1965) que va ser construïda per en Jaume Maspons, militar, i membre de l'Ajuntament de Granollers. La propietat ocupava tota la illa, amb un gran pati amb jardí i horta que donava a quatre carrers. Segons les necessitats de la família, els seus membres van anar venent parcel·les. Pere Maspons, va ser alcalde de la ciutat, i va ser segrestat, al costat de trenta quatre veïns per un destacament de carlins manats per Tristany, la nit del 17 de gener de 1875, festivitat de sant Antoni, essent alliberat el 15 de febrer després de la vila reunís els 35.000 duros que demanaven com a rescat (TINTÓ, 1994). L'últim Maspons, nascut a Granollers, Pere Maspons i Camarasa, es va embarcar a fer les Amèriques, i es va instal·lar a Guayaquil. Feu una bona fortuna amb una plantació de cafè, i tornà a Granollers a gaudir de la mateixa. Construeix un xalet en el jardí de la propietat familiar (Villa Montserrat) i fa de "mecenat". Freqüenta el Liceu i patrocina la restauració de l'antic convent de Sant Francesc com a escola de música. Als fills i nets instal·lats a Guayaquil, no els interessa la propietat, i l'acabaren venen als llogaters que ocupaven la finca (Informació oral Sr. Eustaqui Casals, febrer 2002).. A la casa s'hi va instal·lar l'"escola Montessori" de Granollers, difonent un dels mètodes avançats per al seu temps. Es tractava d'una escola privada. El mètode es basava en dues disciplines: externa amb aplicació del material sensorial i com presentar aquest als infants i interna demanada al mestre per tal de poder aplicar els ensenyaments als alumnes. A Catalunya, el gran centre de difusió del mètode va ser l'Escola Blanquerna, on es donaven classes de reciclatge. L'escola va funcionar des del 1929 fins a la Guerra Civil . La primera professora va ser la Sra. Rovira i va ser substituïda per la Sra. Maria Tuset fins a la finalització de l'escola. L'escola era de pagament i no estava a l'abast de les classes populars (FERRER, 1986) Als fills i nets instal·lats a Guayaquil, no els interessa la propietat, i l'acaben venen als llogaters que ocupaven la finca.

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965) Granollers. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372.
Informació oral del Sr. Eustaqui Casals i Margall, febrer 2002. FERRER, Teresa Maria et alii (1986) Mestres Montaña. El seu treball i la seva època, Granollers: Gràfics Joseph. TINTÓ I ESPELT, Lluís (1994) "L'arxiu Municipal de Granollers. El túnel del temps" Lauro, núm 7,

